

Израцъ са притече въ помощь на сына си, и въ славна-та битва при Барна (1444 — 848), слѣдъ ужасно кръвопролитіе и отъ дѣтъ-тѣ страни, Владиславъ краль маджарскы загинѣ въ бою, а Израцъ останѣ побѣдитель. Подирь тази битва Израцъ самоволно си даде оставкѣ-тѣ отъ прѣстола и прѣдаде пакъ правленіе-то на сына си Мохамеда; но скоро са принуди да са върне на царство-то, и да иде срѣщо Сибиненинъ днка въ сръбскы-тѣ прѣдѣли. Грндни са борихѣ юнашкы и дѣтъ-тѣ войскы на Косово поле и найподирь Израцъ надви, а днколъ едвалъ живъ побѣгнѣ, 17,000 паднѣхѣ отъ днколова-та войска; нѣкои си ищѣтъ да кажѣтъ че и отъ тѣрци-тѣ 40,000 загинали.

Израцъ II-й живѣ 48 години, царѣва счезъ сичко 30 год. 7 мѣс. и 7 дена, умрѣ въ д а м л а (устрѣлъ) въ Едрене и погрѣбохѣ го въ Бръса. Той вѣше набоженъ и милостивъ като сичкы-тѣ царіе отъ Османово-то колѣно; штомъ овладеше нѣкой градъ, настоуваше да са направи тамо една д ж а м і ъ, едно и м д р е (сирото-храненъ домъ), едно м е д р е с е (училище дѣхъно) и една гостинница (ханъ). Той е пра-